

ૐ

૧૦ શ્રી પરમાત્મને નમઃ

ગીરધર ચરિત્ર,
નાટકના ગાયનો.

ખાશ મોરબી ગુજરાતી નાટક મંડળી માટે.

રચનાર.

માસ્તર સોમચંદ અમરસી,

તથા

મોરબી ગુજરાતી નાટક મંડળી.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

ચંડયા મયાશંકર શીવશંકર.

મોરબી નાટક મંડળીના માલિક.

આવૃત્તી. પહેલી પ્રત ૧૦૦૦

સર્વ હક કંપની ને સ્વાધીન છે.

સને ૧૯૦૬ — સંવત. ૧૯૬૩

શ્રી જગદીશ્વર પ્રીન્ટી પ્રેસ.—અમદાવાદ.

કીંમત. રૂ. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અ. નં. ૧૫૬૯
ગુજરાતી કોપીશાલક સંગ્રહ
૧૬૧૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૧૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગિરધાર ચરિત્ર જાટજાં
ગાયત્રી

વિષય ૮ - ૨૪

સત્યમેવ જયતે.

શ્રી ગીરધર ચરીત્ર નાટકના ગાયનો.

મુત્રધાર—

૧

કૃષ્ણ નમુ કીરતાર બન મન કૃષ્ણ નમુ કીરતાર
આ બવ પાર ઉતાર. ટેક.
જયજય સસ સ્વરૂપી શ્રી હરી, સસ મૃદી સંકલ્પ વૃત્તી ધરી;
અખીલ વિશ્વાધાર. ટેક.
જુગ જુગમાં નીજ ધર્મનુ રક્ષણ, બકતોની બાળ પ્રભુ તત્ક્ષણ;
વંદુ હુ વિશ્વાધાર. ટેક.

નટી—

૨

મોરલીધર ખીજધર ગીરીવરધર હો સકળ જગત આધાર,
અહલ્યા ઉગારી મીરાંબાઇ તારી, પ્રભુ એજ રામ અવતાર; માં.
અંતરભમી અવીચળ નામી ઇંદીરાપતી પ્રભુ ગરૂડા ગામી,
સચ્ચીદાનંદ નિરાકાર. ટેક.

મીરાંબાઇ—

૩

મેંતો માળા (૨) મોહનની લીધી કર વિષે,
ગીરધારી વિના કેમ દિન જશે; મેંતો.
જળ જગતી જુડી ખાલી વાણીની મુઠી,
ચીત માણ હવે તો હરી ચરણ જશે. મેંતો.
આતન મન ધન અરપણુ ગીરધારી દાશી હું તમનાર.
આ બવ પાર ઉતારીને વિલુ વગે કરજો વાર;
વનમાળી વીઠલ રૂડા હલવ વશે. મેંતો.
મીરાં બાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના મુણ
હલવમ રામ રટણ રશે ટેક.

સર્વ—

૪

ગોવીંદ હરીભજો કમળાપતી કાપોકષ કૃપાળુ કીરતારે હરી.
 પ્રહલાદની પ્રભુ વારે ધાયા પુર્યા છે પંચાલીના ચીરે હરી.
 હરીશ્વંદ્રરાગ વેચાણો નીચ ધરે અંતે પ્રભુજીએ કરી સહાયરે હરી.

કીસોરચંપા—

૫

જોખનીયામાં જુલે સખી તું ચતુરાઇ જાણી તારીરે,
 ગશ્ગરી નહિ કરો બેની મારી હારી હું તમથી હારીરે;
 વાહ વાહ સખી કેવી ચતુર સુખાણુ પ્રીત મને માર્યા મોહના બાણુ
 કામણુગારો કંથ રૂપાળો ચાલી ચતુરા મેલીરે
 ગાઓ ગુણુ હરી નામના સત્ય સજો શણુગાર;
 જુગ જુગ આપે જોડલું પતી પત્ની સુખકાર.
 ભાવ ધરી આણો પુજન કરવા હાર જનાવી હજારીરે,
 અત્રમેલી ઘેલી બની વાહ વાહ;
 શું શરમાય શાણી કેવી મધુરી વાણી જોખની.

ચંપા, વિલાસ—

૬

જુવો જોગીના હાલ બને કેવા બેહાલ,
 પર સ્ત્રીની ખાતર પાપી બને પાયમાલ; ટેક
 વાહ વાહ ચંપા કળી તેરા ગોરા બદન.
 ઘોળી દાઢીમાં ધુડ નાંખી કર્યો જગન, જુવો.
 વાહ વાહ ગુર મારા દીશો છો જુગ ન્યારા
 ચંપા ચતુર પ્યારી જાતું મેં વારી વારી.
 મીરાં મોહની મીઠાવું તમને હું તરકાળ જુવે

વારંગનાઓ—

૭

કાનુડે વનમાં લુંટી ઓ બેની પેલે કાનુડે વનમાં લુંટી.
 આગળથી મારો પાલવ ઝાલ્યો નાસતા વેહની મારી છુટી, ૪
 હાથ ઝાલી મારી આંધ મરોડી તડતડ ચોલી મારી કુટો; ૩૨૯.
 વનમાંથી મુને આવીને વળગ્યા મોતન માળા મારી ચુંટી. ૩૦

સામરતનાયકા—

૮

આણો અલબેલા પ્યાર મારા.

મધુર વચન મોહની તારા,
 વાદ જોષ બેઠી વાલા વનીતા;
 ચીતમાં ચોટી છે આપની ચિંતા,
 રોજ રજની રમે પ્યારા. આવો.
 તારા વિના તનમાં તલસુ ત્રીયા,
 ધરમાં નથી ગમતનું ઘડી પ્રીયા;
 દિલમાં વસી તું દારા. આવો.

વિલાસ રામરતને— ૯

શુમાનીના ઘેલારે આવરદા તો વહીજશેરે,
 હજારે નરતું ચેતી શકેરે તો એ ચેત; ટેક.
 વળીરે વશે કેરે વનીતાને વળગી રહ્યો,
 તેમાનું કાંઈ ભજવા બુદ્ધ્યોરે ભગવાન. શુમાની.
 પાંચને પચીસરે પ્રધન્ય માગ્યારે,
 આવ્યો તારો સાષ્ટ કેરોરે દીન; શુમાની.
 એમને કાંઈ કરતાંરે આવ્યો તારો વાયદો,
 પછીએ તારા મુખમાં પડી લમને ધુક. શુમાની.
 ભણ્યાને ગણ્યારે કાંઈ ભવમાં ભુલા પડ્યા,
 ભુલ્યા ભસા પંડીત જાણુ સુખણુ; શુમાની.

કીશોરી— ૧૦

સખી વિરહ તણી વેદના વધી અતીરે,
 લાગી લાય મુને અંગમાં અનંગથીરે; ટેક.
 મદન મોતથી સતાવે મુને અતી ઘણીરે,
 વાત વાલા વિના કહું કોને કામનીરે. સખી.
 બાળે વેશ બાળા બાવળી બની ફરેરે,
 કામ ઠેકાણા વિના કહો ક્યાંથી ઠરેરે; સખી.

કીશોરી, દાશી— ૧૧

છપીલા છેલની છપી મારા મનમાં વશી,
 રાખુ રંગમાં રાણાજી હુંનો તમને હશી;
 આવો પ્રીય ભેટો ધશી ફિકર ન કરશે કશી (૨) હાં (૪) છપી.

અલભેલી શું આમ અતી અધીર બની બાણી મેં જુગિત તારી.
શરમાય શાનો પ્યારી (૨) હાં (૪) છબીલા.

મીરાં—

૧૨

શું કરવું છે રાણા શું કરવું છે હીરા માણેને મારે શું કરવું છે,
ધ્યાન તો ધણીનું મારે ધરવું છે રાણાજી; (૨)
વરનો વિહુલને મારે વરવું છે. ટેક.
હીર ચીર મારે કામ ન આવે રાણાજી.
ભગવી આદર એકી મારે ફરવું છે. હીરા.
સોનાનો ચુડો મારે કામ ન આવે રાણા; (૨)
અગર ચુડેથી અમર મારે બનવું છે. હીરા.
મેલીની માળા મારે કામ ન આવે રાણા (૨)
તુલસીની માળા પેરી મારે તરવું છે. હીરા.
મેડી મોલાતું મારે કામ ન આવે રાણા. (૨)
ચોરે ચોવટડે હવે મારે ફરવું છે. હીરા.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ;
સંતને ચરણે જઈ મારે તરવું છે. હીરા.

રાણા-મીરાં.

૧૩

રાણાજી પ્યારા વિનંતી ધરો મારી કાન,
મીરાં મોહની સજી લે રાણુગાર શાર;
રાણુગાર સુંદર શામળો એ દેયાનો છે હાર,
ભજન થકી ભુક્ષી ભાન તું ભામની આવાર.
ભજન થકી ભવ તરવાતું નીધાન રાણાજી.
નાહક શીદ તરસાવે છબીલી તુજ પર જાડે બલીહાર,
મદનમોહન ધનસામ છબીલો ભવજગ તારજુહાર,
સાધુ વૃત્તી તજી થાતું રસીલી પ્રીત થકી કર પ્યારા;
મીરાંનો રાણા મોહન વર ભગવાન. રાણાજી.

મીરાં—

૧૪

તમે ગીરધર (૨) ગોવીંદ મારારે આવજો વારે.
શરણુ તમારું શામળીયા અબલાના આધાર,

(૫)

ભકત તણી લેજે ભાળ પ્રભુજી વિનવું વારંવારે. ટેક
કૃપા કરીને કષ્ટ વિદારે અખીલ વિશ્વાધાર,
મંનરીના બાળ ઉગાર્યા નમુ એજ કૃશ આવારે; તમે.
મીરાં તે મન વશીઆ મોહન વેલી કરો મુજવાર.
આશરો અખળાને તારો નિરંજન નિરાકારે, તમે.

વિલાસી—

૧૫

મળશે મીરાં મોહની હવે ક્યારે મને;
અલખેલી વિના ચિત માઈં ભમે. ટેક
ખોટી ખટપટ ખુબ ચલાવી જાંદા ગયા છે ફંદામાં ફાવી,
ગજગમની વિના હવે નહિ ગમે; મળશે

વિલાસી-ચેલો—

૧૬

આવો આવો અલખેલી ઉમંગથી,
સુખ શાન્તિ પામુ તમ સંગથી;
ભગવા કરી ભોળવી ભામની,
તું તો કામણુ ગારી કામની. ટેક.
અલખેલા જીવો આ ગુરૂ મારા,
સલાનાશ એ ક્યા ગજબ;
કીયાને શીયા આ હભો અલખેલોને આવો ઝોરા,
કીયાહે અચ્યા કીયાહે રામ જાગે ભગવાને જાને હમારે ક્યા.
હર હર હર હર નારાયણ. (૩)
પ્રભુ પાશે થાશે પાપી શા હાલ તમારા;
અચ્યા એતો ગમત હર હર હર,
સંગથી વાહ વાહ રંગથી ભોળા દુનિયાને ભરમાવી ઢંગથી.આ.

મીરાં

૧૭

ભાવે ભણુ હું તો ગીરધરલાલજી,
દરપણમાં દેખું દીન દયાળજી; ટેક.
મોહનજીની મનહર મૂર્તિ અંતરમાં વશી શામની સુરતી,
જ્યાં જોઉં ત્યાં એજ કુંવરજી. ભાવે
ભોડાણાની બાંધ ગૃહી તે સુદામાની સહાય કરી તે;

(६)

वारं मीरांनी वेला आवो विकृवल्ल;

भावे.

मीरां कृत्—

१८

प्रसुल्ल प्रालु प्यारा गीरधर गोवींद भारा
श्याम अजर अमर धाम.
प्रीय सणी भारी धन्य टेक तारी,

टेक

श्याम.

पहेलो अंक समाप्त.

અંક બીજો.

વિલાસી કપડસીંહ— ૧૯

આજ ખુશીનો દિન છે મારો મીરાં મળશે મોહની (૨)
 વાહવાહ ગુરૂ મારા શોધ્યા ઉપાય સારા.
 રૂપરતી સમાન એસોહીની, (૨)
 મીરાંને માટે મીઠાઈ મંગાવું મજરા ગુલાબના હુંનો ગુંથાવું
 વાહ વાહજી વાહ વાહજી વાહ. આજ.

કીશોરી— ૨૦

બાળે વેશ બાળા આર વર્સની મનમાં બહુ મુંઝાયરે,
 મદન સતાવે મસ્ત બનીને અનંગ કુર અકળાવેરે,
 સ્વામિ વિષ્ણુ નહિ સુખમાં જન્ય દિવસ આવાર;
 મોહન મન વસીયા અરે મહેર કરો મોરાર.
 આશરો અમળાને તારો પામર હુ છુ પ્રાણીરે, બાળે.

દાસી— ૨૧

અતિ આનંદ છે સ્વયંવર વાત સુણીનેરે,
 જોહપુરના કુમાર બોલાવજો ધરીને પ્યાર;
 આરોપી વરમાળ નામી શોશ એ ધણીનેરે, ટેક.

કીશોરી દાસી— ૨૨

એવું બોલે શું સખી આ. આ આ,
 સાચી વાત કહું છું બા આ. આ;
 પ્યારી સખીનો વિસાઈ કેમ પ્યાર,
 ભરથાર મળે જુલે જાન તું આવાર-તું ધાર તું નાર. ટેક.

મીરાં-સંતો— ૨૩

જોવીંદ મારા ગીરધરલાલ ગોપાળ,
 સંતો જાણ બજો કૃષ્ણ કીરતાર;

નસીહ રૂપ દીને નાથે ધરીને હરણાકંસકું માર્યો ઠાર,
 દુરવાસા ગયા અમરીસ ઘેરે ચક્ર મઠાવી કરી સાર. સંતો.
 ભજન હાર ભજનાર હું છું તજન હાર તજનાર,
 સુરદાસ સદા પ્રભુ ચરણમાં ઉતારો ભવપાર; સંતો.

મીરાં કથ—

૨૪

દુઃખ વામી દર્શથી દિન દયાળ ભક્ત ઓધારણુ છો પ્રતીપાળ,
 ભક્તિ તારી પર જાક વારી વારી;
 નાથ પધારી કીધી છે આ ભારી,
 ચાત્રો વૃજનીતા સાથે રમો રંગમારે મુજ સંગમારે.
 તન મન ધન વાશં તમપર ગોપાલ જુડી જગત છોડી દીધી આગપંપાળ.
 તારી ટેક જોઇએ તરણીમેં ધન્ય ધન્ય ધન્ય;
 નમુનાથ જોડી હાથ છો પ્રભુજી પ્રાણુ પ્યારા.
 મીરાંજય જય થશે કળી કાળને કાળ, દુઃખ વામી.

મીરાં—

૨૫

નહિરે આંધુરે રાણા નામ ન જાણું પરણી મારા પ્રભુને સંગાત,
 ખીજના મીંડળ નહિરે આંધુ. ટેક.
 ચારે ચારે જુગની રાણા ચોરી ચીતરાવો,
 પરણું લીલવડાં માંડવ હેક; ખીજના.
 ધર્મના ધોરીડાને પશ્ચિમના જનીયા,
 સંતની તું જનરડી સોંઠાળ; ખીજ.
 તનના તરાગડાને કરણી વરમાળા.
 મંગળ વરતાવે બેને ચાર, ખીજ.
 સતનું કાંકણીયું મારા સદ્ગુરુ આંધે
 કાણુ છે છોડાવણુ ખીજે હાર. ખીજ.
 બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
 વરતો પામી છું ગીરધર રાય; ખીજ.

સંતો—

૨૬

કહો મનડા કેમ વારીએ ઓધવજી કહો મનડાં કેમ વારીએ.
 જેરે દહાડાના મોહન ગયા મેલી. દાડી આંસુડાં ઢાળીએ; ટેક.

મોહનજી મથુરાં જઈ બેઠા વશ કીધા કુખળ કાળીએ, ટેક.
 ગાળીએ કુચા હોય તો ગીરધારી સમુદ્ર કૈપેરે તુ ડાળીએ. ટેક.
 કાગળ કૃશ્નતો હોય તો વાંચી એ. કરમ કૈપેરે વાંચીએ, ટેક.
 મીરાં બાધ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ શરણે આવે ને બરીએ; ટેક.

મીરાં—

૨૭

બેન વત્સલ મારો રામ, (૩)

દિન દયાળ એ દીપ્તમાન;

શરણુ મારે એક શામળીયાનું સાચું પદ્મેપલે રટુ એ ધનશ્યામ ૩) ટેક. —

રામા અવતારે પ્રભુ એ રાક્ષસ રણે રોડ્યા.

એતો મારા હર અબીરામ, (૩)

બકત.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ;

ચરણુ કમળ ચહુ તારે શામ, (૩)

બકત.

વિલાસી ચંપા—

૨૮

આંખોના અંધા નજરેથી જોયું ન નિહાળી,

ચોરાશી ફેરા ફરવાનું માથે લીધું વોરીરે; ટેક.

ઉદમ અર્થે અધર્મ કરતા પુંક ફળીતો વાળી,

અલ્પ આયુષ આ અવનીમાં છે માયામાં રહ્યો માણીરે. ટેક.

જન્મ મરણને ગર્ભાસનું એ નવ શક્તિઓ ટાળી,

માત પીતા જીવંતીની સંગે વિસર્ગ વનમળીરે. આંખો.

રાણી—

૨૯

રાણાજી છો રઠીઆળા કરમાં શૃંગે હરીની માળા,

છે સ્વાર્થી સગા સગંધી કાળા કુકર્મી ગંદી;

લોભાણા શું લટકાળા,

ટેક.

તમે તજો ગુમાન તમારું માની વચન શુભ મારું.

છમીલા દીશે છોગાળા,

રાણા.

મીરાં-સંતો—

૩૦

આધાર છે અમળાનેરે અંતરજામી અવીનાશી,

ટેક.

જમનાને કાંડે વાસો ઘેનું ચરાવે એતો;

મોરલી મધુર મુખે બગાડે વિલાસી,

આધાર.

ગોર મુગટ માથે પીતામ્બર તનપર.

કાને કુંડળ શોભે નાય પ્રવાશી,

આધાર.

મીરાં બાધ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ;

સંત ચરણની હું તો સદા છું દાશી.

આધાર.

તુલસીદાસ—

૩૧

રામ રામ ઉરમાં રોડા સદ્ગુણ થાય સંસાર,
બવજન તારણ બવપતી ઉતારે બવપાર;
ધન્ય ધડી આજીવી પ્રીતે રીતે પ્રમુગ્ધ આવ્યા અડી,
તુલસીદાસ તણા દર્શનનો લાવ લહી.

રામ ઝરૂંબે બેઠકે સગદા મુજરા લેત,

જેસી જીનડી ચાકરી એસા ઉતરે દેત.

અતી દુર્લભ છે દેહાર બકતના આ હુમી મહી,
સંતમળ્યા શાન્તિ પામી આજ હું મુજ મન મહી;
મહા સતી મીરાં ખરે આ અવતી મોળાર.
દરસનસેં પ્રાવન હુવો સદ્ગુણ બયો અવતાર,
સદા હું સંત તણી ચહુ સેવના આ વિશ્વમહી;
કૃપા નીચી કૃષ્ણનો આધાર મારે સાચો સહી.

રાણા-મીરાં—

૩૨

કુકર્મી કુલગ દુરથા જલદી આ સમે,

મોત નડી તારે માથે બમે;

ઢોગ કરવા ઢોંગણી શું આવી લાજ કુળતણી તે તો લજવી.

પાપણી તુંગઢ દંદામાં ફાવી કૃષ્ણતણી તું મૂર્તી લાવી,

ચાલીજો દુરથા;

કૃષ્ણ ભજો અવર તજો એ જગ પાલક છે કીરતાર.

નીંદા કરે દુઃખ દેહે દમે રાણાજી રાણાજી,

સર્વે કુલતણી આજરને હાય હાય હાય;

જય થાય ગીરધર ગોવીંદને પડો પાય.

મીરાં રાણા—

૩૩

રાણાજી પ્રણામ રાણાજી પ્રણામ,
 અ હા હા હા હા વૃજ દિશે મુનેમા મીરાં જાય છે જ્યાં ૨૬
 કાશો થયો તું કુંવરજ મારા નહિ દેખુ કાંઈ પુત્ર હુ પ્યારા,
 અ હા હા હા વૃજ દિશે મુનેમાં.
 મીરાં જાય છે જ્યાં, રાણાજી

વીજો અંક સમાપ્ત.

(૧૨)

અંક ત્રીજો.

વિલાસી ચંપા—

૩૩

મુરખા ગયો જન્મ આ તારો માથે બાંધ્યો પાપ તણો બારોરે ટેક.
નામ સાંભળતાં નીંદ્રાજ આવે હરીરસ લાગે છે ખારોરે. મુર.
અમૃતરસને અગગો કરીને વિષના ઠર્યા તેં વેપારોરે, મુર.
મોહીત થઈને માયા ખરચે તેમ સગાસગંધી કહે સારોરે મુર.
સાધુ દેખીને મોહુ સંતાડે એનો ધુવે છે તું ગારોરે. મુર.
ધર્મના દુત જ્યારે ધક્કાદેશે ત્યારે નયી એકે આરોરે, મુર.

ચંપા:વિલાસ—

૩૪

બકતને પીડશે તે નર આ ભવ ભટકીને મરશે;
કુળ તણી તે લાજ ખોદીને અધર્મ આચરશે.
હવે વેગે વૃન્દામાં જલું પ્રભુ દર્શનથી પાવન થાવુંરે, ટેક

ગીત—

૩૬

જ્ઞાન લાગ્યું ગોવિંદ કેરું ક્યાન ધરું પ્રીતે પ્યારું
સર્વ સ્થળે વ્યાપ માન એતો પ્રભુ ગુણનીધાન.
જ્ઞાન લુલી ગઇ જ્ઞાન પુર્વ જન્મ પ્રીત ભાર, ટેક

સાધુ મંડળ—

૩૭

આજ મારે આંગણીએ પેસો નંદનો કુંવર બેઠોજો.
હું ગઇતી જમના જલ બરવાછનો માનો પેઠોજો,
ધરમાં પેસી એવું કીધું માંકડલા બેલાવ્યાજો;
મહી કાઢી મોં આગળ મેલ્યા ખાવા સાડું આવ્યા જો.
ઓચીતી મહીયાસી આતી હરીની બાવડી ઝાલી જો,
મોઢા ઉપર ગોરસ લોહ્યું ઓળંબા લઇ ચાલી જો;
સાંભળ જે તું જસોદરાણી તારો કુંવર લાવી જો,
જાળક તારે બહુ મસ્તાનો ટેવશી પડી આવી જો.
કહો જસોદરા જુઠા મોલી છબ કરો કંઈ થોડી જો.

મારો કુંવર કંઈ ન જાણે બેઠો બેઠ કર જોડી જો;
 બાળ જીવે તો પોતા કેરું જોઈને લગ્ન પામી જો,
 સૌ જાણીના માન ઉતાર્યા એવો અંતર જામીજો.
 એની કળાને કાઢત પહોંચે એની ગતી છે ન્યારી જો,
 હારકાના સ્વામિ સંગે અખળા નહી છે હારી જો.

રાણા—

૩૮

સંતોતે સંતાપતા પામીશ દુઃખ અપાર,
 સતીઆને દુભાવતા ઠાઠીશ નહિ કંઈ સાર;
 બરી વિચારમાં અરે હાં, (૨)
 તુજ પાપ કર્મ જો વિચારી.
 ખીજોની આંહુ છુટી તેજ તારી છે થવાની,
 હાથરને ઘેર ન્યાય છે નહિ તુજ સમ અન્યાય;
 સતીઆ સ્વર્ગે વિગરે પામર નરકે જાય,
 જતા કાગ મુખે જીવ પિમાસણ કરવી પડે.
 પડતા ક્ષાત્રી દેહ જ્યારે યમદુત આવી નડે, ટેક.

રાણા—

૩૯

કુર નરીએ કુર કર્મ કરાવ્યું મીરાંને દુઃખ અધીક અપાવ્યું,
 ભામનીએ ભગવાનની સેવા નીત્ય કરી ગણી મીઠા મેવા;
 હાની કરી મેં હાય હરાવ્યું, ટેક.
 મહા પાપી હું આ પૃથ્વીમાં ખાય ગૃહો પ્રભુ આવીને સામા.
 રાણાના કુળને કલંક લગાડ્યું,

શ્રી મંડળ—

૪૦

આજ મારે આતંદનો દિન આવ્યોરે,
 કીશોરી બાને કંથ રૂડો મન ભાવ્યોરે;
 અંદાવત તો ચતુર મુજણ દિસે છે રે,
 સરખા સરખું જોડું જોઈ મન હરખે છે રે. ટેક.

રાણા—

૪૧

કોઈ જાણો જાણી વજ મહી મીરાંને લાવે સુધ મહી

(૧૪)

અન નહિ અબળા વિણ બાવે એક પળ એક યુગ સમન્નવે;
હાય હાય લાગી લાય મુજહદયની માંહ,
અતી કર્યો મેં અન્યાય દૂકર્મ નડયા આ સત્ય સહી. ટેક.

ગાપીઓ—

૪૨

કપટી કાતુડાના શી આ ઢંગ એના પલે પલે ફરે રંગ, ટેક.
શોકાતુર શાને માટે સખી થાય પ્રીત કરી નવ અળગુ રહેવાય;
જોયા જગજીવનના જંગ, કપટી.
ધર મુક્યું તેં ઘેલી સખી થઇ ગામ આખામાંલાજ તારી ગઇ
શામળીઆનો તજ દે સંગ, કપટી.

કૃષ્ણ-ગાપી—

૪૩

મોહનજી મહી છે આપ તાણું આપ તણું મુને હેત ધણું ટેક.
દીઓ દાણુ મહીનું સત્ય બાણું સત્ય બાણું નહિ તમને ગણું ટેક.
લાલાજી શું આવડો લટકો ઘેલી કરી મુને જ્યાં ત્યાં બટકો,
અમૃત પાન કરો અબળા તાણું; મોહન.
તું તો મહીયારી કામણુગારી ધુને છે હરનીશ મુને ધુતારી,
આ શું કરો અધટીત પાણું. મોહન.
રંગે રમવા ચાલો રસીલા લીઓ લીઓ જગલાવો છખીલા,
શામળીયાજી શીરતાજ ગણું. મોહન.

રાણી—

૪૪

મીરાં વિના અરે હવે ધડી ન ચેત મનમાં,
આગલાગી અંગમાં સુખ શાન્તિ નહિ ભુવનમાં;
રહું હું સંત સંગમાં આનંદ થાય અંગમાં. ટેક.

કીશોરી અંદાવત—

૪૫

રમણીરંભા રમી રહી હૃદય મોજર,
પુર્વના પુરયે પામી ચરણ તમ નાર;
સદ્ભાગી હું સલુણી પામ્યો સદ્ગુણ થયો સંસાર,
ચતુર અંદાવત આ ચતુરાને મળજો વારંવાર.
આલો આલો દારકા જઇએ કરી દર્શન પાવન યજ્ઞગૈર ટેક.

મીરાં દર્શનથી મહાદુઃખ જાયે પ્રભુપાયપડી પાવન થઈએરે ટેક
ભક્ત ઓધારણુ નાથ નિરંજન ચરણુકમળ ચિન્ત ચહીએરે ચા.

મીયા:બીબી—

૪૬

મીયા મેરીઓ મશાણુ ફાંડુ તારો હું આજ.
આલ્યો રોયા કયા રખડવાને કાજ,
તેરી જાતકી તરકડી છોડદે તોફાન;
માનલે કહા મેરાં તું બી બી જાન.
એક કોડી ન કમાય મુવા માટી,
રોજ કુદ તારા નામની હું છાતી;
પ્યારી જાન વહાલી માન જરા સુનલે તું કાન.
ખાને વાલી હુધ તું જુતીઆ નાદાન, મીયા
કહેતો લાદુમેં ગલેકા હુંપીઆ,
સાડી કસુંબીને સોનેકા રેંટીઆ.
(એમ મીયા સાહેબ,)
(હાં બી બી સાહેબ;)
ચલો ચલો મેરે પ્યારે મીનમાન.
વાહ વાહ (૨) મેરી પ્યારી દીલમન,

મીરાં—

૪૭

સાચુ બોલોને મારા સ્યામરે કાનુડા મોરલીવાળાજ.
આળુની રજનીરે તમે કયાં રમીઆવ્યા ઓલી આંખોમાં
નીંદ્રા ઘેરાણીરે. મોરલી.
પીતામ્બર ચીર પ્રભુ કયાંરે વિસાર્યા,
ઓલી ધામરીયું પેરી આવ્યારે; મોરલી.
વાંસલડીરે પ્રભુ કયાંરે વિસારી.
એલા વેલણુ ચોરી લાવ્યારે, મોરલી.
તમ વિના મારા તનડા તલખે;
ઓલી તનખે કેશર વરણી કાચારે. મોરલી.
બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
જન્મો જન્મ દાસી તારીરે;

મીરાં—

૪૮

જય જય લક્ષ્મીપતી પ્રભુ જય જય લક્ષ્મીપતી.
 અધમ ઉધારણુ તારણુ અકળ છે તુજ ગતી,
 નારદ શારદ શીવ સનકદિ ગપ જપે છે જતી; પ્રભુ.
 અકળીત માયા તારી અજર અમર પતી. પ્રભુ.

સર્વ પાત્રો—

૪૯.

લાલધરી જે સાંભળે કથા કીર્તન જગમાંલ,
 સંત સમાગમ થકી મળે ભવ તરવાનો ઉપાય;
 સૌ નમીએ નમીએ કર જોડીને કૃશ્નજીને પાય,
 આપુણુ ખેત્ર થાય મારી માગીએ સદાય;
 અંદ પ્રભુ ચરણમાંય પ્રીત થકી પડે પાય.

અંક ત્રીજો સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

સર્વ સહ ગૃહસ્થોને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે અમારા ન
ચેના છપાવેલા નાટકના ઓપેરા જ્યાં અમારી મોઝમી ગુજરાત
નાટક કંપનીનો મુકામ હોય સાંધી રોકડી જામતે મંગાવી લેવ

૧ કૃશ્ના વિલાસના ઓપેરા	૩૧ ૦-૨-૦
૨ સતી સુંદરબા. „	૦-૨-૦
૩ સતી સરપ્રચંદ „	૦-૨-૦
૪ વ્યાળયોગ „	૦-૨-૦
૫ રાધાકૃષ્ણ ચરિત્ર „	૦-૨-૦
૬ રામ ચરિત્ર „	૦-૨-૦
૭ વનરાજ ચરિત્ર „	૦-૨-૦
૮ ગીરધર ચરિત્ર „	૦-૨-૦

વિનંતી પડ્યા મયાશંકર શીવશંકર,
મોઝમી ગુજરાતી નાટક કંપનીના માલી

